

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

ŽENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
J KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 55/06/EL

11 Ιουλίου 2006

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-13/05

Sonia Chacón Navas κατά Eurest Colectividades SA

**ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ
«ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ», ΟΠΩΣ ΑΥΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ ΠΕΡΙ
ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ**

Διευκρινίζει τον τρόπο προστασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες όσον αφορά την απόλυση.

Η Chacón Navas εργαζόταν στην Eurest, εταιρία ομαδικής εστίασεως. Τέθηκε σε αναρρωτική άδεια τον Οκτώβριο του 2003 λόγω ασθένειας που δεν της επέτρεπε να επαναλάβει την επαγγελματική της δραστηριότητα εντός συντόμου χρονικού διαστήματος. Τον Μάιο του 2004, η Eurest κοινοποίησε στην Chacón Navas την απόλυσή της προτείνοντάς της την καταβολή αποζημιώσεως.

Η Chacón Navas άσκησε προσφυγή κατά της Eurest. Δεδομένου ότι μία ασθένεια ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση μη αναστρέψιμης ειδικής ανάγκης, το ισπανικό δικαστήριο φρονεί ότι οι εργαζόμενοι πρέπει εγκαίρως να προστατεύονται δυνάμει της απαγορεύσεως κάθε δυσμενούς διακρίσεως λόγω ειδικής ανάγκης. Προς τούτο, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία¹. Σκοπός της οδηγίας είναι η δημιουργία γενικού πλαισίου για την περιστολή περιπτώσεων δυσμενούς διακρίσεως λόγω της θρησκείας, των πεποιθήσεων, των ειδικών αναγκών, της ηλικίας ή του γενετήσιου προσανατολισμού στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας, προκειμένου να υλοποιηθεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης στα κράτη μέλη.

¹ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αρχικώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το πλαίσιο που θέτει η οδηγία προς περιστολή περιπτώσεων δυσμενούς διακρίσεως λόγω ειδικής ανάγκης εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις απολύσεως.

Επειδή η οδηγία δεν δίνει τον ορισμό της έννοιας της «ειδικής ανάγκης», ούτε παραπέμπει στην εθνική νομοθεσία για τον προσδιορισμό του περιεχομένου της έννοιας αυτής, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο αυτοτελούς και ενιαίας ερμηνείας. Η έννοια της «ειδικής ανάγκης», όπως χρησιμοποιείται στην οδηγία, υποδηλώνει κάθε μειονεκτικότητα, οφειλόμενη, ιδίως, σε πάθηση φυσική, διανοητική ή ψυχική, κωλύουσα τη συμμετοχή του συγκεκριμένου ατόμου στον επαγγελματικό βίο.

Εντούτοις, χρησιμοποιώντας τον όρο «ειδική ανάγκη» στην οδηγία, ο νομοθέτης σκοπίμως επέλεξε όρο διαφορετικό από εκείνο της «ασθενείας». Επομένως, αποκλείεται η άνευ ετέρου εξομοίωση των δύο εννοιών.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει τη σημασία που αποδίδει ο κοινοτικός νομοθέτης στα μέτρα που αποβλέπουν στη διαμόρφωση της θέσεως εργασίας αναλόγως της ειδικής ανάγκης, γεγονός που αποδεικνύει ότι έλαβε υπόψη του περιπτώσεις στις οποίες η συμμετοχή στον επαγγελματικό βίο κωλύεται κατά τη διάρκεια μιας μακράς περιόδου. Επομένως, για να μπορεί μια μειονεκτικότητα να θεωρηθεί «ειδική ανάγκη», πρέπει να είναι προφανές ότι είναι μακράς διάρκειας.

Η οδηγία δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να προκύψει ότι οι εργαζόμενοι προστατεύονται από την απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω ειδικής ανάγκης από της εκδηλώσεως κάποιας ασθένειας.

Επομένως, άτομο το οποίο απολύθηκε από τον εργοδότη του αποκλειστικώς λόγω ασθένειας δεν εμπίπτει στο γενικό πλαίσιο που έχει καθορίσει η οδηγία προς περιστολή των περιπτώσεων δυσμενούς διακρίσεως λόγω ειδικών αναγκών.

Επίσης, όσον αφορά την προστασία ατόμων με ειδικές ανάγκες στον τομέα της απολύσεως, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία αποκλείει απόλυση λόγω ειδικής ανάγκης η οποία, ακριβώς λόγω της υποχρέωσης των ευλόγων διαρρυθμίσεων για τα άτομα με ειδικές ανάγκες δεν οφείλεται στο γεγονός ότι το οικείο άτομο δεν είναι κατάλληλο, ικανό και πρόθυμο να εκτελεί τα βασικά καθήκοντα της θέσεώς του.

Τέλος, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η ασθένεια, αυτή καθεαυτή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος πρόσθετος εκείνων για τους οποίους η οδηγία απαγορεύει οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: CS, DE, EL, EN, ES, FR, HU, IT, NL, PL, PT, SK, SL

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C->
Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης,
κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.*

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*